

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

46.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 15-го Июня. — 1848 — Wilno. WTOREK, 15-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Июня.

Высочайшею Грамотою, 29-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Равноапостольнаго Князя Владиміра 2 й степени, Генераль-Квартирмейстеръ Дѣйствующей Арміи, Генераль-Лейтенантъ *Фрейтцъ* 1 й.

— Высочайшими Грамотами, 10 и 11 Апрѣля, и 1 и 8 Мая, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Бѣлаго Орла: Начальникъ Штаба Войска Донскаго, Генераль-Лейтенантъ *Холматовъ*; — ордена Св. Анны 1-й степени, Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Начальникъ II-го Отдѣленія Императорскаго Эрмитажа, *Либенскій*; Старшій Чиновникъ II-го Отдѣленія Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, *Репинскій*; состоящій въ званіи Каммергера, *Ремеръ*; Московскій Губернскій Предводитель Дворянства, *Чертковъ*; и Членъ Совѣта Министра Финансовъ *Клементьевъ*; — и ордена Св. Станислава 1-й степени, Окружной Генераль перваго Военнаго Округа Войска Донскаго, Генераль-Маіоръ *Орловъ*.

Государь Императоръ, получая, къ совершенному своему удовольствію, отвѣду донесенія объ успѣшномъ сборѣ призванныхъ на дѣйствительную службу отпускныхъ нижнихъ чиновъ, и о единодушномъ въ Губерніяхъ усердіи къ призванію остающихся семействъ ихъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить совершенную Его Величества признательность Начальникамъ Губерній, за дѣятельность и порядительность, оказанную въ этомъ случаѣ, и поручить вмѣстѣ съ тѣмъ изъяснить особенное Монаршее благоволеніе всѣмъ лицамъ, принявшимъ радушное участіе въ положеніи семействъ отпускными нижними чинами оставленныхъ.

По представленію Г. Министра Финансовъ, журналомъ Комитета Г. Министровъ, Высочайше утвержденнымъ, 4 Мая сего года, повѣльно: истертую серебряную монету принимать и обмѣнивать, по нарицательной ея цѣнѣ, во всѣхъ Уѣздныхъ Казначействахъ, въ теченіе трехъ мѣсяцевъ со дня полученія о томъ на мѣстахъ предписанія.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 9-go Czerwca.

Презъ Найвысшій Дипломатъ, 29-го Квѣтня, Найлѣткѣйшій мѣанованъ został Kawalerem Orderu Św. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 2-jej klasy, Jenerał-Kwatermistrz Armii Czynnej, Jenerał-Porucznik *Freitag* 1.

— Презъ Найвысше Дипломата, 10-го и 11-го Квѣтня, oraz 1-go i 8-go Maja, Najlaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Orderu Orła Białego, Naczelnik Sztabu Wojska Dońskiego, Jenerał-Porucznik *Chomutow*; Orderu Św. Anny 1-jej klasy, Rzeczywisci Radzey Stanu: Naczelnik 2-go Wydziału Ermitażu CESARSKIEGO, *Labeński*; Starszy Urzędnik 2-go Wydziału Własnej Jego CESARSKIEJ MOŚCI Kancellaryi, *Repinski*; Szambelan *Römer*; Gubernialny Marszałek Moskiewski *Czerkow*, i Członek Rady Ministra Skarbu *Klementiew*; — Orderu Św. Stanisława 1-jej klasy, Jenerał Okręgowy pierwszego Okręgu Wojennego Wojska Dońskiego, Jenerał-Major *Orłow*.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, otrzymując, ku zupełnemu Swojemu zadowoleniu, zewsząd zawiadomienia o szybkim postępie zbierania się powołanych do czynnej służby żołnierzy na urlopie znajdujących się, jako też o jednomyślniej w Guberniach gorliw. ści w opatrzeniu pozostałych ich rodzin, Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć zupełną Jego CESARSKIEJ MOŚCI wdzięczność Naczelnikom Gubernii, za okazaną w tym razie czynność i troskliwość, i obok tego poruczyć im, aby oświadczyli szczególniejsze Mонаршее zadowolenie wszystkim osobom, które przyjęły chętny udział w opatrzeniu rodzin, przez urlopowanych żołnierzy zostawionych.

Na przedstawienie P. Ministra Skarbu, protokołem Komitetu P. Ministrów, Najwyżej w dniu 4 Maja r. b. zatwierdzonym, rozkazano: wytartą monetę srebrną przyjmować i wymieniać, podług nominalnej jej wartości, we wszystkich Kassach Powiatowych, w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania o tem na miejscu polecenia.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.
Вѣна, 7 Іюня.

Императоръ издалъ прокламацію къ жителямъ Вѣны, въ коей уговариваетъ ихъ возстановить порядокъ и спокойствіе, объявляя, что онъ лично желаетъ открыть сеймъ въ своей столицѣ и снова увидѣть любезныхъ ему жителей Вѣны.

— Здѣсь получены извѣстія изъ Инсбрука, что тамъ предположено распределить подвластные Австріи земли по націямъ, даровать имъ уставы, соответственныя потребностямъ каждаго края. Центральная или главная власть имѣла бы только въ своемъ распоряженіи финансы, дипломатику и войска. Министерства этихъ провинцій будутъ находиться въ Вѣнѣ, и будутъ переписываться на различныхъ языкахъ; дипломатическій же языкъ цѣлаго государства будетъ нѣмецкій. Ожидаютъ отъ того слѣдующихъ выгодъ: 1) подчиненія всѣхъ краевъ, а въ томъ числѣ и Венгріи, одному уставу; 2) избѣжанія всякаго соединенія съ Германією, чего аристократія и дворъ не желаютъ. Между тѣмъ семиградская область поддерживаетъ, и почти единодушно, союзъ съ Венгрією. Это единодушіе есть вѣроятно слѣдствіе того, что Молдаване покинули Саксонцевъ, которые постановили подать голоса противъ союза; но когда пришло дѣло къ балотировкѣ, то Молдавская партія, по подговору Маджировъ, подала голоса въ пользу союза, и Саксонцамъ ничего болѣе не осталось, какъ согласиться, потому что отказъ могъ быть худо принятъ.

— Изъ Италіи получено официальное донесеніе фельдмаршала Радецкаго о дѣйствіяхъ вѣннской ему арміи отъ 1 Іюня. Фельдмаршалъ пишетъ изъ главной своей квартиры, въ Ривальтѣ: „Третьяго дня атакował я Гойто первымъ армейскимъ корпусомъ, но какъ тамошнее мостовое прикрытіе очень крѣпко, и оборонялось упрямно, да и армія не была достаточно сосредоточена для сильнѣйшаго дѣйствія, то и прекратилъ сраженіе, чтобы не жертвовать храбрыми войсками и отличными офицерами, для приобрѣтенія невѣрнаго успѣха. Предмѣстіе Гойто было занято нѣсколько времени дивизією князя Феликса Шварценберга, который былъ притомъ раненъ въ руку, но тамъ нельзя было удержаться подъ огнемъ непріятельской артиллеріи. Мы, къ несчастію, потеряли въ семь сраженій двухъ храбрыхъ офицеровъ, полковника Делла и подполковника Фрейзауфа, пѣхотнаго полка Баумгартена: они были оба тяжело ранены однимъ и тѣмъ же ядромъ. Непріятель имѣлъ въ укрѣпленіяхъ 15,000 человекъ, и даже производилъ вылазки на своемъ правомъ флангѣ, но 1-й армейскій корпусъ сдѣлалъ сильный отпоръ, и остался въ своихъ позиціяхъ. — Вчера вся армія соединилась передъ Гойтомъ, и я хотѣлъ начать сегодня наступательныя дѣйствія, но непрерывный проливной дождь, продолжавшійся послѣ полудня и во всю ночь, до того испортилъ дороги, на равнинѣ между Но и Минціо, что я не могу произвести ни какого движенія сегодня, а можетъ быть и завтра, ибо артиллерія не можетъ сдѣлать ни шагу. И непріятель точно съ такимъ же положеніемъ. Войска мои и я съ нетерпѣніемъ ожидаемъ той минуты, когда можно будетъ возобновить наступательныя дѣйствія.“

— Извѣстія о взятіи Пьемонтцами Пескьеры, подтвердились: оно послѣдовало 30 Мая. Совершенный голодъ принудилъ гарнизонъ заключить капитуляцію.

Прага, 6 Іюня.

По поводу состоявшагося въ Вѣнѣ постановленія совѣта министровъ, по полученіи извѣстія объ учрежденіи въ Прагѣ временнаго правленія, здѣшній губернаторъ гр. Туна объявилъ въ газетахъ слѣдующее:

„Министръ внутреннихъ дѣлъ, гр. Пиллерсдорфъ, постановленіемъ своимъ отъ 1 с. м., протестовалъ противъ учрежденія пражскаго временнаго правленія, и объявивъ оно недѣйствительнымъ, отнесся ко мнѣ, чтобы, до полученія высочайшаго разрѣшенія, не давать этому правленію ни какой власти. Причемъ возложилъ на меня отвѣтственность за всѣ послѣдствія, по сему возникнуть могущія, и распространилъ сію отвѣтственность на всѣхъ, кои примутъ участіе въ этомъ дѣлѣ, объявленномъ имъ противнымъ закону; той же отвѣтственности подвергнуты всѣ присутствія мѣста и должностныя лица, кои будутъ повиноваться этому правленію, о чемъ поручено мнѣ сдѣлать

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.
Вієна, 7 czerwca.

Cesarz wydał odezwę do mieszkańców Wiednia, w której upomina ich, do porządku i spokojności, oświadczając, że pragnie osobiście zagałę w swojej stolicy Sejm Ustawodawczy, a oraz znowu oglądać drogich sercu jego Wiedeńczyków.

— Dochodzą nas wieści z Insbруku, że tam zamierzono, kraje do Austrii należące, ułożyć wedle narodowości, nadając każdej z nich odpowiednią jej potrzebom ustawę; władza centralna zachowałaby tylko dyplomacyę, armią i finanse. Rozmaite Ministeria tych prowincyi mają zasiadać w Wiedniu, korespondować w rozmaitych językach; dyplomatyczny zaś język całego państwa byłby Niemiecki. Spodziewają się przez to uzyskać dwie rzeczy: 1) Połączenie wszystkich krajów; i nawet Węgrów, pod ogólną ustawę; 2) Uniknięcie ścisłego połączenia się z Niemcami, czego Dwór i arystokracja sobie nie życzą. Tymczasem Siedmiogród oświadczył się, i to prawie jednomyślnie, za unią z Węgrami; jednomyślność ta jest zapewne skutkiem opuszczenia Sasów przez Wołochów. Sasi postanowili głosować przeciw Unii, Wołosi przyrzekli im pomoc; gdy jednak do głosowania przyszło, stronnictwo Wołoskie, podmówione przez Madziarów, całe za Unią głosowało; dla tego Sasom nie pozostało nic innego, jak powiedzieć tak; albowiem opór, że mógłby być przyjetym.

— Z Włoch otrzymano urzędowy rapport Feldmarszałka Radeckiego o czynnościach powierzonej mu armii, do 1 czerwca. Feldmarszałek pisze z głównej swojej kwatery w Rivalto: „Onegdaj atakowałem Goito z pierwszym korpusem armii, ale że tameczny szaniec mostowy dosyć jest silny, a nieprzyjacieli bronił go zażarcie; przytém, że i wojsko nie było jeszcze dostatecznie skupione dla bardziej stanowczego działania, zaniechałem przeto walki, ażeby nie poświęcać walecznego wojska i dzielnych oficerów dla osiągnięcia wątpliwego skutku. Przedmieście Goito zajęte było czas niejaki przez dywizyę Xiecia Felixa Schwarzenberga, który był przy tej okoliczności raniony w rękę, ale nie podobna było utrzymać się tam dłużej pod ogniem nieprzyjacielskiej artylleryi. Na nieszczęście, utraciliśmy w tej walce dwóch dzielnych oficerów: Półkownika Dölla i Podpółkownika Frejsaufa, z pieszego półku Baumgartena: obaj zostali ciężko ranieni jednym i tymże wystrzałem z działa. Nieprzyjacieli miał w okopach 15,000 ludzi, a nawet przedsiębrał wycieczki na swoim prawem skrzydle; atoli pierwszy korpus armii stawiał mu mocny opór i utrzymał się na swym stanowisku. Wczoraj całe wojsko połączyło się pod Goito, i chciałem był rozpocząć dzisiaj zaczepne kroki, ale gwałtowny i niestanny deszcz, padający od południa i przez noc całą, do tego stopnia popsuł wszystkie drogi, na równinie między Po i Mincio, że nie mogę przedsiębrać żadnego poruszenia dzisiaj, a może być i jutro, gdyż artyllerya nie może ani krokiem się ruszyć. Nieprzyjacieli w podobnymże znajduje się położeniu. Wojska moje, i ja sam, z niecierpliwością oczekujemy tej chwili, w której można znów będzie rozpocząć działania zaczepne.“

— Wiadomość o wzięciu Peschierzy przez Piemontczyków, sprawdziła się: zaszło to 30 maja. Ostateczny głód zmusił załogę do zawarcia kapitulacyi.

Прага, 6 czerwca.

Z powodu dekretu Ministrów w Wiedniu wydanego, po otrzymaniu wiadomości o utworzeniu Rządu tymczasowego w Pradze, Prezes Gubernium, Hrabia Thun, w dziennikach tutejszych ogłosił co następuje:

„Minister spraw wewnętrznych, Franciszek Hrabia von Pillersdorf, dekretem z dnia 1-go b. m., protestował przeciw utworzeniu rządu tymczasowego w Pradze, ogłosił tenże za nieważny i wezwał mnie, abym, aż do decyzji J. C. Mości przynajmniej, nie dawał rządowi temuż żadnej władzy. Uczynił mnie zarazem odpowiedzialnym za wszystkie skutki, jakie stąd wyniknąć mogą, i rozciągnął tę odpowiedzialność do wszystkich, którzyby tylko udział mieli w tym kroku, przezeń za przeciwny prawu ogłoszonym; jako też do wszystkich władz i urzędników, którzyby temuż Rządowi byli posłusznymi, i polecił mnie ostrzeżenie to jego ogłosić. Według ogłoszenia mego z d. 29-go maja, tymczasowa Rada Rządowa,

объявление. По распоряжению моему, отъ 29 Мая, временный правительственный советъ, о образованіи коего я тотчасъ довелъ до высочайшаго свѣдѣнія Императора, долженствовалъ, до полученія рѣшенія Его Величества, заведывать только внутренними дѣлами страны. Это содѣлалось необходимымъ, вслѣдствіе неожиданныхъ событій въ Вѣнѣ. Образованіе совета вовсе не измѣнило состоянія государственныхъ властей, и ответственность не можетъ распространяться на состоящіе подъ моимъ начальствомъ мѣста и чиновниковъ, а относится ко мнѣ одному. Я принимаю на себя сію ответственность съ внутреннимъ спокойствіемъ, ибо чрезвычайная сія мѣра, до утверждения Его Величества, могла бы тогда только быть приведена въ исполненіе, если бы по поводу законопротивныхъ вѣнскихъ происшествій, не возможно было правительству вѣрной мѣры страны дѣйствовать на точномъ основаніи законовъ.

— Въ Питтсбургу, 2 ч., послѣдовало открытіе Славянскаго конгресса. Кавалеръ фонъ Нейбергъ произнесъ рѣчь, вмѣсто графа Матіаса Туна, отсутствовавшего по болѣзни. Онъ привѣтствовалъ собраніе отъ имени временнаго правленія, и объявилъ, что три отдѣленія избрали въ президенты Палацкаго. Потомъ Палацкій прочелъ рѣчь, секретари отдѣленій объявили имена депутатовъ, изъ коихъ большая часть суть Чехи и только немногіе Пѣвцы. и наконецъ торжественно разныя ораторы. Собраніе разошлось въ половинѣ третьяго. Бургомистръ В. Ванка подавъ просьбу объ увольненіи его отъ службы. (С. Н.)

ВЕНГРІЯ. *Пестъ, 6 Іюня.*

Правительство наше рѣшилось войти въ особыя дипломатическія сношенія съ Константинополемъ, Лондономъ, Парижемъ и Придунайскими княжествами. Число волонтеровъ, уже вооруженныхъ, простирается здѣсь до 2,000 чел.; въ скоромъ времени весь корпусъ волонтеровъ, должествующій составлять 10,000 чел., будетъ готовъ въ походъ въ Палатіно.

— Черезъ нашъ городъ проѣзжала галацкая депутация отъ Семиграда, въ Инсбрукъ, для врученія Императору протестаціи противъ союза съ Венгерією. Другая депутация, посланная нѣкоторыми валахскими духовными лицами, объявила себѣ нашему министерству въ пользу союза.

ГАЛИЦІЯ. *Лембергъ, 7 Мая.*

Въ здѣшней газетѣ напечатано: что въ Лембергѣ, Станиславовѣ, Жулкви и въ другихъ мѣстахъ Галиціи, образовались совѣты Русскихъ, постановившіе дѣйствовать слѣдующимъ образомъ: а) Заботиться о сохраненіи Русской вѣры и обрядовъ, и уравнивать права Русской церкви и духовенства, съ правами прочихъ вѣроисповѣданій; б) распространять и совершенствовать народность Русскую во всѣхъ частяхъ, какъ-то: обработывать Русскій языкъ, ввести его въ нижнихъ и высшихъ училищахъ, издаты журналы, ввести переписку съ учеными Русскими и прочихъ отраслей Славянскаго племени; распространять хорошія и полезныя сочиненія на Русскомъ языкѣ; вводить Русскій языкъ въ употребленіе, наравнѣ съ прочими въ присутственныхъ мѣстахъ и проч. Члены этого совѣта суть священники, подѣ начальствомъ архіепископа грекоунитскаго исповѣданія, также ученые и жители сего вѣроисповѣданія.

— Профессоромъ польскаго языка и словесности при Лембергскомъ университетѣ высочайше назначенъ докторъ Янъ Шляхтовскій.

Инсбрукъ, 3 Іюня.

Вчера прибыли сюда Папскій нунцій изъ Рима, и Прусскій посланникъ гр. Арнимъ изъ Вѣны. По сіе время пріѣхали сюда пять иностранныхъ посланниковъ (Голландскій, Датскій и Россійскій уже нѣсколько дней находятся здѣсь); англійскаго посланника со свитою ожидаютъ въ скоромъ времени.

Тріестъ 8 Іюня.

Командующій союзнымъ флотомъ контръ-адмиралъ Албини, позволилъ нашему городу отправить пароходный корабль на Востокъ; но когда онъ уже былъ готовъ отплыть, адмиралъ, подѣ различными предлогами, не хотѣлъ исполнить своего обещанія и наконецъ рѣшительно объявилъ капитану корабля, что еще въ эту же ночь надѣется выпить съ нимъ стаканъ вина въ Тріестѣ. Дѣйствительно, въ одиннадцать часовъ вечера непріятельскій флотъ, состоящій изъ 8 фрегатовъ, 3 корветъ и 3 пароходовъ, приблизился къ

о которой utworzeniu natychmiast J. C. Mości najpodaniej doniosłem, aż do Najwyższego rozstrzygnięcia zajmować się miała tylko sprawami wewnętrznymi kraju, co w skutek niespodziewanych wypadków w Wiedniu, koniecznym się stało. Utworzenie więc tejże nie zmieniło wcale stanowiska władz krajowych, a odpowiedzialność nie może się rozciągać do zostających pod moimi rozkazami władz i urzędników, tylko do mnie wyłącznie. Tę odpowiedzialność przyjmuję ze spokojnym przekonaniem, albowiem ten nadzwyczajny środek, przed uzyskaniem zatwierdzenia J. C. Mości tylko wówczas wprowadzonymby został w wykonanie, gdyby, w skutek przeciwnych prawu Wiedeńskich wypadków, niepodobna było rządowi kraju mnie powierzonego postępować ściśle drogą oznaczoną prawem.

— W przeszły Piątek, 2 czerwca, nastąpiło tu otwarcie Kongressu Sławiańskiego. Kawaler v. Neuberg, zagaił je mową, w zastępstwie Hr. Matyasza Thun, który nie mógł być obecny, dla choroby; powitał Zgromadzenie w imieniu Rządu tymczasowego, i obwieścił, że trzy oddziały, na które się dzieli Zgromadzenie, obrały Prezydentem Kongressu, P. Palatzky, który następnie przemówił sam do Zgromadzenia. Sekretarze odczytali imiona deputowanych, których większa część składa się z Czechów, i tylko z niewielu Niemców. Wielu mówców zabierało głosy. Zgromadzenie rozeszło się o godz. pół do trzeciej. Burmistrz, W. Wanka, podał się do dymissyi. (P. P.)

WĘGRY. *Pest, 6 czerwca.*

Gabinet nasz przedsięwziął kroki do wejścia w osobne stosunki dyplomatyczne z Konstantynopolem, Londynem, Paryżem i Xięstwami Nadduńajskimi. Liczba tu-tejszych ochotników, już uzbrojonych, wynosi 2,000 ludzi; wkrótce zapewne cały korpus tychże, 10,000 wynosić mający, gotów będzie do wymarszu ku Illirii.

— Przejeżdżała tedy deputacya Wołoska z Siedmiogrodu, udając się do Inspruku, dla doręczenia Cesarzowi protestacyi przeciwko Unii z Węgrami. Inna deputacya wysłana przez wielu duchownych Wołoskich, oświadczyła się przeciwnie za Unią.

ГАЛИЦІЯ. *Лвѡвъ, 7 czerwca.*

Czytamy w Gazecie Lwowskiej, iż we Lwowie, Stanisławowie, Żółkwi innych miejscach Galicyi, zawiązały się w sposób uroczysty Russkie Rady, które postanowiły działać następującym sposobem: a) zachować wiarę Russką i obrządek, i zrównać prawa cerkwi i duchowieństwa Russkiego, z prawami innych obrządków; b) rozwijać i wznosić narodowość Russką we wszystkich jej częściach, przez wydoskonalenie języka Russkiego, zaprowadzenie go w szkołach niższych i wyższych, wydawanie pism peryodycznych, utrzymywanie korespondencyi z uczonymi, tak Russkimi, jako-tę do innych szczepów Sławiańskich należącymi; rozszerzanie dobrych i użytecznych książek w języku Russkim; wprowadzenie i postawienie na równi języka Russkiego z innymi w urzędach publicznych i t. d. Członkami tej Rady Russkiej są duchowni, a na ich czele Arcybiskup tegoż obrządku.

— J. C. M. raczył najłaskawiej nadać posadę Professora języka i literatury Polskiej przy uniwersytecie Lwowskim, Dr. Janowi Szlachetowskiemu.

Inspruk, 3 czerwca.

Wczoraj przyjechali tu: Nuncyusz Papieżki z Rzymu, i Pruski Poseł, Hrabia Arnim z Wiednia. Dotąd przybyło tutaj pięciu Posłów (Holenderski, Duński i Rossyjski już od kilku dni tutaj bawią); Poseł angielski, wraz z orszakiem, wkrótce jest spodziewanym.

Tryest, 8 czerwca.

Powódzca floty sprzymierzonej. Kontr-Admirał Albini, dozwolił naszemu miastu wyprowadzić okręt parowy na Wschód; gdy zaś ten gotowy był do podróży, Admirał, pod różnemi pozorami, nie chciał dopełnić swego przyrzeczenia; wreszcie wprost oświadczył Kapitanowi jego, że spodziewa się jeszcze tej nocy wypić z nim szklankę piwa w Tryescie. Jakoż i-totnie, o jedenastej godzinie w nocy, zbliżyła się do portu naszego flota nieprzyjacielska, złożona z 8 fregat, 3 korwet i 3 parostatków i dała trzy razy ognia, na który wszakże nasze baterie tak dzielnie

нашей гавани и три раза открывал огонь, на который батареи наши так удачно отвечали, что повредили два фрегата, и неприятель ретировался и бросил якорь на два выстрела от нашей самой далекой от города батареи.

Ф Р А Н Ц И Я. Париж, 5 Июня.

Сегодня, при барабанном бою, обнародовано отношение парижского мера к частным мерам, которым вменяется в обязанность не допускать никаких народных сборищ, отвращая оныя, по возможности, советом или силою.

— В Монитор обнародованы следующие декреты исполнительной комиссии. В первом, изложены изменения, вводимые в национальные фабрики, отменена поденная плата и предписано удалить из Парижа рабочих, которые находятся в городе менее трех месяцев времени; вторым декретом запрещено общинам выдавать рабочим паспорта в Париж, в котором нет лишней работы и для городских 100,000 рабочих, и предписано занимать таковых земледелием; в третьем декрете предписано напечатать и роздать членам национального собрания проект устава, пред рассмотрением его на заседаниях. Наконец четвертым декретом Королевский дворец передан в ведение генерала национальной гвардии, Клемента Тома.

— Комиссия, учрежденная для рассмотрения проекта о том могут ли члены национального собрания занимать и другие должности, постановила, что представителей можно назначать только в должности: министров, статс-секретарей, префекта полиции, парижского мера, главноначальствующего парижской гвардии и генерального прокурора. Представитель не может отказываться от суточных денег, но не пользуется ими, исправляя и другую должность. Представители могут быть командированы с поручениями, как в государство, так и за границу.

— Посланник швейцарского союза, д-р Барман, представил министру иностранных дел, г-ну Бастиду, вверительные свои грамоты.

— Заседание Национального Собрания, 5 Июня. По прочтении протокола, главноначальствующий национальной гвардией Клементий Тома объяснял свое предложение касательно упразднения ордена Почетного Легиона, говоря, что он желал бы скорее отменить, чѣм оскорбить кого либо из заслуженных мужей, удостоенных этой наградой. За сим постановлено избрать нового члена в законодательную комиссию, на открывшуюся вакансию по отречении аббата Ламене. После сего, собрание должно было избрать президента; а как Г. Бюше объявил, что здоровье его не позволяет ему принять вторичного выбора, то приступлено к собиранию голосов, и вследствие сего г-н Сенар, избран президентом, 593 голосами. Между тем генерал-прокурор Г. Портал и прокурор республики Г. Ландрен обвинили министра юстиции, г-на Кремье, в том, что он разрышил им потребовать к ответу в суд Г. Луи Блана, а потом подал против них голос. Министр жарко защищался, упрекал их в недостатке памяти, и наконец объявил, что лучше готов отказаться от должности и от участия в представительстве, чѣм остаться под бременем этого обвинения.

7 Июня.

В следствие вчерашних прений в национальном собрании по делу о Луи Блане, министр юстиции, г-н Кремье, генерал-прокурор г-н Портал и прокурор республики г-н Ландрен уволены по поданным ими прошениям, от должностей.

— Национальное собрание избрало вице-президентами Гг. Бетмона, Марта, Карбона, Корменена, А. Портала и Лакросса, а дѣлопроизводителями Эдмунда Лафайета, Ландрена и Бера.

— Министр внутренних дел представил собранию три проекта о муниципальных и департаментских выборах; о воспрещении сборищ на улицах, с оружием и без оного и об открытии кредита в 500,000 фр. на экстраординарные расходы по предмету сохранения общественной безопасности.

— Большинство комиссии, учрежденной для рассмотрения проекта о возстановлении разводов подало мнение отвергнуть этот проект.

FRANCYA. Париж, 5 czerwca.

Дзisiaj, przy ogłosie hebnów, odczytano odezwę Me ra miasta Paryża do Merów cyrkulowych, w której poleca im, nie dozwalać żadnych zbiegowisk, i takowe, już to namową i przekonaniem, już siłą rozpraszać.

— *Monitor* ogłosił następujące cztery dekreta Komisji wykonawczej. Pierwszy, obejmuje uorganizowanie warsztatów narodowych, zalecając na tém, iż w miejsce płacy dzienniej, ustanawia się w nich płaca od sztuki, wszyscy zaś robotnicy z okolic mają być wydeleni z Paryża, otrzymawszy wsparcie na drogę. Drugi, zabrania gminom wydawania robotnikom paszportów do Paryża, który sam swoich stu tysięcy robotników zatrudnić nie może, poleca oraz użyć tychże do prac rolnych. Trzeci, nakazuje wydrukowanie i rozdanie członkom Zgromadzenia Narodowego projektu do ustawy, nim tenże w sali posiedzeń rozbiegany będzie. Czwarty nakoniec, oddaje zamek Królewski pod zarząd Jenerała gwardyi narodowej, Klemensa Thomas.

— Kommissya, wyznaczona w celu rozebrania projektu, czy członkowie Zgromadzenia Narodowego mogą piastować inne urzędy, postanowiła, że tylko z grona Reprezentantów mogą być mianowani: Ministrowie, Podsekretarze stanu, Prefekt policyi, Mer miasta Paryża, główny dowódzca gwardyi narodowej i Prokurator Jeneralny. Żaden Reprezentant nie może się zrzekać swoich dyet, ani tychże pobierać, będąc urzędnikiem. Reprezentanci mogą być wysyłani w p.selstwach, tak w kraju, jak i za granicę.

— Dr. Barmann, Poseł Związku Szwajcarskiego, złożył P. Bastide, Ministrowi spraw zagranicznych, uwieryczniające go pismo.

— *Obrady Zgromadzenia Narodowego. Posiedzenie w dniu 5 m. czerwca.* Po odczytaniu protokółu, dowódzca gwardyi narodowej Klemens Thomas, domaczył się ze swego wniosku co do zniesienia orderu Legii honorowej, oświadczając, że wolałby raczej, aby mu język oświecił, niżeliby miał się dopuścić obrazy kt. rękolwiekby osoby, co tę oznakę za położone dla kraju zasługi otrzymał. Następnie postanowił wybrać nowego członka do Komisji Ustawodawczej, po wystąpieniu z tejże Xiędza Lamennais. Począł Zgromadzenie, z porządku dzienego, zajęło się wyborem Prezesa; a że P. Buchez oświadczył, iż stan zdrowia nie pozwala mu przyjąć powtórnego wyboru, przystąpiono do głosowania; skutkiem którego, Wice-Prezes Senard, obrany został Prezesem 593 głosami. Jeneralny Prokurator, P. Portalis, i Prokurator Rzeczypospolitej, P. Landrin, wystąpili z zarzutem przeciw Ministrowi sprawiedliwości, P. Crémieux, że dał im swoje przyzwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności sądowej P. Ludwika Blanc, a potem sam przeciw nim głosował. Minister bronił się bardzo żywo; zarzucał im brak pamięci, i nakoniec oświadczył, że woli złożyć ministerstwo i zrzec się uczestnictwa w reprezentacji, jak zostawać pod wrażeniem tego zaskarżenia.

Dnia 7 czerwca.

W skutek wczorajszych rozpraw na Zgromadzeniu Narodowym, z rzeczy sprawy Ludwika Blanc, P. Crémieux złożył Ministerstwo sprawiedliwości, oraz PP. Portalis, Prokurator Jeneralny, i Landrin, Prokurator Rzeczypospolitej, podali się do dymissyi.

— Zgromadzenie Narodowe obrało Wice-Prezesami: PP. Bethmont, Marrast, Corbon, Cormenin, Portalis i Lacrosse, a trzymającymi pióro: Edmunda Lafayette, Landrin i Bérard.

— Minister spraw wewnętrznych złożył Zgromadzeniu trzy projekta: o wyborach municypalnych i departamentowych; o zakazie zbierania się na ulicach, tak z bronią, jako też i bez broni, oraz o udzieleniu kredytu 500,000 fr. na wydatki nadzwyczajne, w celu utrzymania bezpieczeństwa publicznego.

— Większość Komisji, rozbiegającej projekt o przywróceniu rozwodów, oświadczyła się za odrzuceniem tegoż.

— На вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія, министр финансовъ Г. Дюклеркъ представилъ бюджетъ на 1848 г., составляющій 1,734,000 000 фр., т. е. 58,000 000 менте, чѣмъ при Г. Гизо. За симъ собраніе назначило президенту 4,000, а квесторамъ по 500 фр. въ мѣсяцъ.

— До сего времени члены исполнительной комиссіи не получаютъ никакого жалованья. Говорятъ, что имъ будетъ назначено по 6,000 фр. мѣсячнаго жалованья.

8 Іюня.

Члены исполнительной комиссіи собирались вчера на совѣщаніе, по дѣлу Луи-Блана. Въ *Presse* полагаютъ, что Гг. Ламартины и Ледрю-Ролленъ выйдутъ изъ комиссіи; а въ другомъ журналѣ утверждаютъ, что весь составъ комиссіи поступитъ подобно г-ну Кремье. Помощникъ министра иностранныхъ дѣлъ, Г. Юлій Фавръ, отказался отъ своей должности. Управление министерствомъ юстиціи предлагали Г. Бетмону, но онъ согласился принять оное съ тѣмъ, чтобы Гг. Портали и Ландренъ возвращены были къ прежнимъ должностямъ. Въмѣсто сего послѣдняго назначенъ прокуроромъ республики Г. Демаре; званіе генераль-прокурора сперва предлагали г-ну Сенару, который отказался, потомъ г-ну Мартену изъ Стразбурга, но онъ потребовалъ два дня времени на размышленіе, въ чемъ ему отказали и исполнительная комиссія назначила на это важное мѣсто г-на Вуаргей. Послѣлись также слухи, что Г. Гарнье-Пажесъ и министр финансовъ Г. Дюклеркъ выйдутъ въ отставку. Поговаривали также объ учрежденіи правленія изъ трехъ членовъ, вмѣсто нынѣшней исполнительной комиссіи, и о назначеніи въ званіе члена этого правленія генерала Каваньяка. Однако донынѣ только Гг. Кремье и Юлій Фавръ оставили должности. Состоявшееся вчера постановленіе національнаго собранія, утвержденное большинствомъ 25-ти голосовъ, то есть 387 голосами, противъ 362, о принятіи въ разсмотрѣніе проекта министровъ объ отчужденіи желѣзныхъ дорогъ, прежде проекта комиссіи, послѣдовало совершенно въ пользу исполнительной власти.

— Командантъ крѣпости Мецъ получилъ предписаніе имѣть въ готовности шесть пѣхотныхъ и двѣ конныя артиллерійскія батареи.

10 Іюня.

Для укомплектованія состава національнаго собранія, отъ Сенскаго департамента избраны слѣдующіе 11 кандидатовъ: Косидьеръ, Моро, Гудшо, Шангарнье, Тьеръ, Леру, Викторъ Гюго, Луи Бонапарте, Лагранжъ, Буасель и Прудонъ. Первый изъ нихъ имѣлъ въ свою пользу 146,416, а послѣдній 76,434 голоса.

— Въ Мониторѣ сообщаютъ официально о назначеніи г-на Бетмона министромъ юстиціи на мѣсто г-на Кремье.

А н г л і я.

Лондонъ 3 Іюня.

Судъ присяжныхъ въ Дублинѣ приговорилъ Г. Митчелля къ 14-лѣтней ссылке въ Ботани Бей. Его заковали и отвезли въ Спикъ-Эйллендъ Коркъ. Находившійся при этомъ народъ не нарушилъ порядка.

— На засѣданіи 29 Мая, когда рѣчь была о приговорѣ, состоявшемся по дѣлу Митчелля, Г. Керсъ спросилъ министровъ, правда-ли, что 18 человекъ присяжныхъ исключены были единственно по тому, что они были католическаго вѣроисповѣданія. Первый министръ отвѣчалъ, что, относительно дѣла Митчелля онъ не думаетъ входить ни въ какія подробности, но можетъ увѣрить въ томъ, что по дѣлу О'Бриена и Мигера такихъ исключеній, по поводу религіи, не было.

— 30 Мая министерство испытало въ обѣихъ палатахъ нѣкоторое поражение; въ верхней палатѣ, не смотря на сопротивленіе кабинета, принятъ былъ проектъ лорда Лукана о назначеніи слѣдствія на счетъ примѣненія закона о бѣдныхъ въ Ирландіи, а въ нижней палатѣ предложеніе доктора Боуринага объ установленіи отчета въ бюджетъ.

5 Іюня.

Въ нѣкоторыхъ мѣстахъ, преимущественно въ Лондонѣ, собранія хартистовъ все болѣе и болѣе усиливаются. Сегодня вечеромъ въ самомъ Лондонѣ дѣло

— На вчерашнемъ посѣденіи Згромажденія Народоваго, P. Duclerc, Minister skarbu зложилъ бюджетъ на rok 1848, wynoszący 1,734 0 0,000, to jest, o 58,000,0 0 mniejszy jak za ministerstwa P. Guizot. Później Zgromadzenie wyznaczyło swemu Prezesowi 4,0 0, a kwestorom po 500 fr. miesięcznie.

— Dotychczas członkowie Komisji wykonawczej nie pobierają żadnej płacy; mówią, że ma im być dano po 6,000 fr. miesięcznie.

Дня 8 czerwca.

Wczoraj zgromadzili się członkowie Komisji wykonawczej na radę, której przedmiotem miała być sprawa P. Ludwika Blanc. *Presse* mniema, że PP. Lamartine i Ledru-Rollin wyjdą z Komisji; inny dziennik utrzymuje, że cały gabinet pójdzie za przykładem P. Crémieux. P. Juliusz Favre, Podsekretarz Stanu spraw zagranicznych, złożył ten urząd. Opróżnione Ministerstwo sprawiedliwości ofiarowano P. Bethmont, ale ten chciał je przyjąć jedynie pod tym warunkiem, iżby PP. Portalis i Landrin wrócili na swoje p sady. W miejsce tego ostatniego mianowano Prokuratorem Rzeczypospolitej P. Desmarest; Prokuratorstwo Generalne dawano P. Sénard, który je odrzucił; następnie panu Martin ze Strazburga, ale gdy tenże żądał dwa dni czasu do namysłu, czego mu nie dozwolono. Komisja wykonawcza powołała na ten ważny urząd P. Woirhaye. Krążyły także pogłoski, że P. Garnier-Pagès i Minister skarbu P. Duclerc wychodzą z urzędowania. Mówiono również, iż ma być ustanowiony rząd z trzech członków, zamiast teraźniejszej Komisji wykonawczej, tudzież, że jednym z tychże ma być Generał Cavaignac. Jednakże dotychczas tylko PP. Crémieux i Juliusz Favre wyszli z gabinetu. Przyjęta zaś wczoraj uchwała Zgromadzenia Narodowego, większością 25 głosów, to jest, 387 przeciw 372, aby w kwestyi wywłaszczenia dróg żelaznych, projekt Ministrów wzięty był pod rozprawę przed pr. jektem Komisji, wypadła zupełnie na korzyść gabinetu.

— Komendant twierdzy Metz otrzymał polecenie trzymać w pogotowiu sześć nowych baterii artylerii piechoty, a dwie konnej.

Дня 10 czerwca.

Do uzupełnienia członków Zgromadzenia Narodowe, go wybrano z departamentu Sekwany następujących jedenastu kandydatów. Caussidière, Moreau, Gondehaux, Changarnier, Thiers, Lheroux, Wiktora Hugo, Ludwika Bonaparte, Lagrange, Boissel i Proudhon. Z tych pierwszy miał głosów 146,416, ostatni zaś 76,434.

— *Monitor* donosił urzędownie, że P. Bethmont mianowany został Ministrem sprawiedliwości, w miejsce P. Crémieux.

А н г л і я.

Лондонъ, 3 czerwca.

Sąd przysięgłych w Dublinie skazał P. Mitchell na 14-letnie wywiezienie z kraju do Botany Bay. Okuto go w kajdany i odwieziono do Spike Island-Cork. Lud, który był obecnym temu aktowi, pomimo podżegań klubów żadnej nie dopuścił się demonstracyi.

— Na posiedzeniu Izby Niższej, d. 29 maja, gdy była mowa o powyższym wyroku, P. Kergh zapytywał Ministrów, azali jest prawda, że 18 Przysięgłych zostało wyłączonych jedynie z powodu, że byli katolikami. Pierwszy Minister o powieiedział, że co do sprawy Mitchella nie myśli wdawać się w żadne szczegóły, ale o tém może zapewnić, że w sprawie O'Briena i Meagher'a podobnych wyłączeń z powodu religii nie było.

— Дня 30 maja Ministerstwo odniosło w obu Izbach niejaką porażkę; w Izbie Wyższej, pomimo oporu gabinetu, przyjęto wniosek Lorda Lucan o wyprowadzeniu śledztwa względem zastosowania prawa o nbożich w Irlandyi, a w Izbie Niższej wniosek Doktora Bowring o urządzeniu rachunkowości z budżetu.

Дня 5 czerwca.

W niektórych miejscowościach, a szczególnie w Londynie, Zgromadzenia Chartistowskie ponawiają się. Dziś wieczorem w samym Londynie przyszło do bitwy między

дошло до схватки между чернию и полицією; многія лица арестованы. Въ верхней палатѣ предметъ сей сдѣлался причиною разныхъ, сдѣланныхъ правительству, замѣчаній; въ слѣдствіе чего Г. Лансдоунъ объявилъ, что предприняты всѣ мѣры для устранения хартистскихъ процессій и для обезпеченія во всякомъ случаѣ перевѣса законности надъ безначаліемъ.

— На засѣданіи 1 Іюня, лордъ Меръ Дублина, въ сопровожденіи членовъ муниципалитета, въ парадномъ мундирѣ явился предъ рѣшеткою палаты и представилъ прошеніе объ отмѣненіи союза Ирландіи съ Англіею въ законодательномъ отношеніи и объ учрежденіи особаго ирландскаго парламента.

— Въ отвѣтъ на вопросъ Г. Бельи, лордъ Пальмерстонъ объявилъ, что онъ не принялъ посѣщенія, сдѣланнаго ему графомъ де-Мирасоль, который прибылъ сюда для объясненія по дѣлу высылки изъ Мадрита Г. Бульвера, но что англійскій кабинетъ состоитъ въ постоянныхъ сношеніяхъ съ Испанскимъ посланникомъ.

— На сегодняшнемъ засѣданіи поведеніе Г. Бульвера въ Мадридѣ было предметомъ продолжительныхъ споровъ, кончившихся тѣмъ, что палата одобрила его поведеніе.

И т а л і я . Римъ, 24 Мая.

Министръ полиціи Галлетти, прибылъ сюда обратно изъ провинціи. Вчера обнародовалъ онъ распоряженіе, покоему такъ называемые Берсаглиеры и Карабинеры соединены въ одинъ корпусъ.

— Наконецъ Папа, третьяго дня, снова появился передъ *Porta Pia*, и это почитаютъ слѣдствіемъ просьбы министра полиціи. Самыя убѣдительныя представленія не успѣли бы расположить къ сему Его Святейшество, такъ какъ донинѣ онъ жилъ въ совершенномъ уединеніи, что на народъ, любящій своего владыку и привыкшій почитать его, производило весьма печальное впечатлѣніе. Угрозы противъ радикаловъ все болѣе и болѣе усиливаются. Съ нетерпѣніемъ ожидаютъ здѣсь дня римскаго патрона, св. Филиппа Нерцеса, ибо въ этомъ праздникѣ Папа обыкновенно присутствуетъ на торжествѣ въ Кіеза Нуова.

— Обнародованнымъ вчера постановленіемъ министерства, отъ 10 с. м., учреждается, согласно уставу, государственный совѣтъ. Онъ будетъ состоять изъ 10-ти непрѣмныхъ и 5-ти чрезвычайныхъ членовъ, подъ предсѣдательствомъ министра юстиціи; въ немъ будутъ: вице-предсѣдатель избираемый изъ числа совѣтниковъ, 24 аудитора и оберъ-секретарь. Совѣтъ будетъ раздѣляться на три департамента, изъ коихъ первый будетъ соответствовать тремъ министерствамъ: финансовъ, земледѣлія, и торговли и промышленности, и, публичныхъ работъ; второй соответствуетъ министерствамъ: юстиціи и народнаго просвѣщенія; а третій — министерствамъ внутреннихъ дѣлъ и полиціи. Министры иностранныхъ дѣлъ и военный могутъ обращаться съ представленіями въ государственный совѣтъ или въ отдѣленія оного. Общее собраніе совѣта должно состоять по крайней мѣрѣ изъ 10-ти членовъ, а въ каждомъ отдѣленіи будутъ присутствовать три члена.

— Въ Анкону прибылъ изъ Мессины, 23 числа, американскій 6-пушеч. бригъ; туда ожидаютъ также прибытія всего американскаго флота.

Миланъ, 3 Іюня.

Здѣсь произошло 28 и 29 Мая возстаніе. Заговорщики вздумали ниспровергнуть нынѣшнее временное правленіе Ломбардіи. Главный изъ нихъ, Урбино, вторгся во дворецъ, и съ балкона возглашалъ о прекращеніи временнаго правленія; члены оного одержали верхъ при помощи національной гвардіи. Всѣ участники заговора взяты подъ арестъ и будутъ судимы.

— Въ новѣйшихъ миланскихъ бюллетеняхъ отъ 1 Іюня, сообщаютъ о послѣднихъ движеніяхъ войскъ на военномъ театрѣ 29, 30 и 31 Мая. 29-го, Австрійцы напали при Бардолино и Ладизе на лѣвое крыло піемонтской арміи, чтобы подать помощь Пескьерѣ; Бардолино было Австрійцами разграблено и опустошено; но Италійанцы отразили это нападеніе, при чемъ Австрійцы лишились будто бы 600 чел. Со стороны Мантуй, Австрійцы, въ числѣ 20,000 чел., атаковали, на трехъ пунктахъ, позицію Тосканцевъ въ Гра-

pospółstwóm i policyą; wiele osób aresztowano. W Izbie Wyższej przedmiot ten dał powód do rozmaitych uwag uczynionych Rządowi, w imieniu którego Margr. Lausdowne oświadczył, że przedsięwzięte są wszelkie środki dla zapobieżenia Chartystowskiemu processyom i dla zapewnienia w każdym razie przewagi i prawa nad bezprawiem.

— Na posiedzeniu d. 1 czerwca, Lord Mer Dublinu, w towarzystwie Członków Muncypalności, w wielkim kostiumie, stanął u kratki Izby i złożył prośbę o odwołanie Unii Irlandyi z Anglią we względzie prawodawczym, i o ustanowienie oddzielnego Parlamentu Irlandzkiego.

— W odpowiedzi na pytanie P. Baillie, Lord Palmerston oświadczył, że nie przyjął wizyty Hrabiego de Mirasol, który przybył tu dla dania objaśnień w sprawie o wysłanie P. Bulwer z Madrytu, lecz że gabinet angielski jest w ciągłych stosunkach z Posłem hiszpańskim.

— Na posiedzeniu dzisiejszém, postępowanie P. Bulwer w Madrycie było przedmiotem długich sporów, które się skończyły na tém, że Izba pochwaliła to postępowanie.

W ł o c h y . Rzym, 24 maja.

Minister policyi, Galletti, wrócił tu z prowincyi, i wczoraj ogłosił rozporządzenie, według którego, tak nazwani Bersagliery i Karabinieri połączeni zostali w jeden korpus.

— Onegdaj nareście Papież pokazał się znowu ludowi przed *Porta Pia*, i uważają to za skutek prośb Ministra policyi. Najsilniejsze przedstawienia nie byłyby może tego dokazały. Aż dotąd żył w najściślejszym oosobnieniu, co na massie ludu, kochającego swego władzcę, i nawykłego do wzruszeń, smutne bardzo czyniło wrażenie. Pogrożki przeciw Radykalistom powiększają się codziennie. Z niecierpliwością oczekują tu święta Patrona Rzymskiego, św. Filipa Neryusza, w którym to dniu Papież zwykł regularnie być obecnym na uroczystości w Chiesa Nuova, aby mu znowu cześć publiczną i miłość oświadczyć.

— Ogłoszone wczoraj rozporządzenie ministeryalne, datowane d. 10 b. m., ustanawia zapowiedzianą w konstytucyi Radę Stanu. Takowa składać się będzie z 10 członków zwyczajnych i 5 nadzwyczajnych; z Prezesa, którym zawsze będzie Minister sprawiedliwości; z Wice-Prezesa, wybieranego z radców, oraz z 24 Audytorów i Sekretarza Generalnego. Dzieli się na trzy wydziały: pierwszy odpowiada trzem Ministerstwom: skarbu, handlu i przemysłu, i robót publicznych; drugi odpowiada dwóm ministerstwom: łask i sprawiedliwości, i wychowania publicznego; trzeci także dwóm ministerstwom: spraw wewnętrznych i policyi. Ministrowie spraw zagranicznych i wojny, mogą się udawać do całej Rady lub do którego bądź z jej wydziałów. Ogólne posiedzenie Rady składa się najmniej z 10 członków, wydziałowe z 3-ch.

— Do Ankony zawinął z Messyny, d. 23, bryg amerykański o 6 działach; cała flotylla amerykańska jest tamże spodziewana.

Medyolan, 3 czerwca.

Zaszło tu d. 28 i 29 maja powstanie. Wicrzyciele zamysłali obalić Rząd tymczasowy Lombardyi. Główny ich przewodzca, Urbino, wpadł do Rządowego pałacu i z balkonu ogłaszał ludowi o rozwiązaniu Rządu tymczasowego. Członkowie tego Rządu odnieśli jednakże zwycięstwo za pomocą gwardyi narodowej. Wszyscy współnicy buntu zostali aresztowani i mają być pod sąd oddani.

— Najnowsze biuletyny Medyolańskie z d. 1 czerwca, donoszą o ostatnich poruszeniach wojsk na widowni wojny z d. 29, 30 i 31 maja. „Dnia 29 czerwca uderzyli Austriacy na lewe skrzydło wojska Piemontskiego pod Bardolino i Lazise, a to w celu dania pomocy twierdzy Peschiera. Bardolino zostało przez Austriaków zniszczone i zrabowane; atoli ochotnicy Pawiańscy, wstrzymawszy pierwszy atak austriacki, dali czas jeździe i piechocie Sabaudzkiej i Piemontskiej, przybyć na plac bitwy, które uderzywszy z kolcy na Austriaków, odparły ich z ciężką stratą i śigaly

дин, Куртатоні и Монтанарѣ. Тосканцы отступили съ двухъ первыхъ пунктовъ въ Гойто; тогда, всѣ австрійскія силы устремились на Монтанарскія траншеи, гдѣ находилось 20,000 Неаполитанцевъ и Тосканцевъ. Послѣдніе поддерживали въ продолженіе 6-ти часовъ убійственный огонь и дали Пиемонтцамъ время соединиться въ окрестностяхъ Гойто, гдѣ сраженіе началось утромъ 30 числа. Едва Карлъ-Альбертъ и герцогъ Савойскій услышали пушечный выстрѣлъ со стороны Гойто, какъ явились туда съ двумя дивизіями. Битва началась еще до ихъ прибытія. Австрійцы хотѣли зайти непріятелю въ тылъ, но были удержаны пиемонтскою артиллерією. Тогда они устремились всѣ свои силы, противъ праваго крыла непріятельской арміи и уже заставили его отступить, какъ вдругъ герцогъ Савойскій прибылъ къ нему на помощь со вторымъ гвардейскимъ полкомъ и отразилъ Австрійцевъ. Въ 7½ часовъ вечера, Австрійцы ретировались на всѣхъ пунктахъ. Пиемонтцы понесли незначительную потерю; Король Альбертъ и принцъ Савойскій легко ранены. 31-го числа, австрійскія силы, не смотря на преслѣдованіе со стороны непріятельской кавалеріи, успѣли опять собраться подъ Мантуей, гдѣ дано второе сраженіе, результатъ котораго еще неизвѣстенъ. Во время сраженія при Гойто сдалась Пескьера. Король Альбертъ вступилъ въ эту крѣпость 1 Іюня; тотчасъ пропѣтъ былъ гимнъ *Te Deum*. Тамъ нашли 127 орудій и значительныя военныя припасы. Жизненныхъ припасовъ недоставало уже до того, что въ продолженіе нѣсколькихъ послѣднихъ дней питались тамъ крысами. Король велѣлъ раздать австрійскому гарнизону 1200 порціоновъ хлѣба; городскіе жители нѣсколько уже дней жили въ погребахъ для избѣжанія опасности отъ бомбъ. Около половины домовъ повреждено. Пиемонтцы вступивъ въ городъ, занялись преимущественно гашеніемъ огня.

Туринъ, 2 Іюня.

Король Альбертъ, оставивъ главную свою квартиру въ Валледжіо, принялъ главное начальство надъ всею армією; повидимому онъ намѣревался дать сраженіе, но непріятель отступилъ къ Мантуѣ. Говорятъ, что между плѣнными, взятыми подъ Гойто, находится князь Гогенлоэ-Рентгейнъ. Австрійскій гарнизонъ 31 Мая очистилъ крѣпость Пескьеру; онъ будетъ отправленъ подъ прикрытіемъ въ Анкону, для перевезенія оттуда моремъ въ Германію. Гарнизонъ сей обязался не принимать участія въ войнѣ въ Италіи. Здѣсь совершенно было торжественное молебствіе, по случаю одержанной побѣды, на коемъ находились намѣстникъ принцъ Евгений и члены парламента.

Неаполь, 20 Мая.

Спокойствіе уже возстановлено, но на лицахъ всѣхъ видно уныніе и ужасъ. Осадное положеніе нашей столицы все еще продолжается; на крѣпости развѣвается еще красное знамя. Депутаты, собранные въ залѣ, называемой *Monte Oliveto*, изъ коихъ 36 чел. замыслили республику, обзаны своимъ спасеніемъ только жандармамъ, кои находились предъ дворцомъ. Число погибшихъ гражданъ, считая женщинъ и дѣтей, простирается до 1,800 чел. Лазароны утихли, послѣ объявленія, что военныя распоряженія касаются и ихъ, какъ и прочихъ классовъ народа.

— Арестованныя 15-го числа лица, почти всѣ выпущены уже на свободу; въ числѣ убитыхъ находятся: Микель Визано (неаполитанскій Чичероаккіо), Сантilli и генералъ Флорестанъ Пепе; начальникъ національной гвардіи Гавриэль Пепе находится въ заключеніи. Отъ этихъ обоихъ слѣдуетъ отличать генерала Пепе, который начальствуетъ надъ неаполитанскимъ войскомъ, отправленнымъ въ Ломбардію.

— Преимущественно швейцарскія войска дошли до ужасной жестокости при волненіи Неаполя; они стрѣляли даже по окнамъ дворца швейцарскаго консула, когда одинъ изъ лазароновъ сказалъ имъ, что по нимъ стрѣляли изъ сего дома.

— Французскій адмиралъ Боденъ потребовалъ уплаты 2 милліоновъ фр. въ вознагражденіе потерь, понесенныхъ Французами во время здѣшнихъ безпорядковъ; Король велѣлъ тотчасъ уплатить эту сумму.

— Въ слѣдствіе выпущенныхъ на свободу Лазаронами 1000 арестантовъ, всѣ дороги сдѣлались опасны.

аž до Caprino. Австрияцы считали 600 ludzi w zabitych, pomiędzy którymi wielu oficerów. Z drugiej strony pod Mantuą, uderzyli Austriacy we 20,000 ludzi na trzy punkta: *Grazie, Curtatone i Montanara*, dotychczasowe stanowisko Toskańczyków. Gdy z dwóch pierwszych punktów Toskańczycy, po meżnej walce, cofnęli się pod Goito, cała siła Austriaków zwróciła się ku wąwozom Montanary, bronionym tylko przez 2,000 Neapolitańczyków i Toskańczyków. Atakowani ustąpili po 6 godzinach morderczego ognia i zbrali się w Bozzolo i Guidozzolo. Waleczny opór Toskańczyków dał czas wojsku Piemontskiemu do zebrania się w okolicy Goito, gdzie d. 30 przyszło do stanowczej bitwy. Zaledwie Król Karol Albert i Xiążę Sabaudzki usłyszeli grom dział pod Goito, zbliżyli się tam z dwoma dywizjami, i wnet za ich przybyciem rozpoczęła się mordercza walka. Austriacy usiłowali zdobyć wąwóz pod Goito, ażeby zabrać tył naszym stanowiskom; jednakże artyllerya Piemontska zmusiła ich do odwrotu. Natomiast Austriacy uderzyli całą siłą na nasze prawe skrzydło, i już byli zaczęli zmuszać je do ustąpienia, gdy w tém Xiążę Sabaudzki przybył mu śpiesznie na pomoc z 2-gim полkiem гварды, i odparł nacierających Austriaków. O godz. pół do 8-miej wieczorem Austriacy byli już w zupełnym odwrocie. Piemontczycy mają ponieść stratę; Król Karol Albert i Xiążę Sabaudzki lekko zostali ranieni. Dnia 31, Austriacy, lubo długo ścigani przez Piemontską jazdę, zbrali się jednak pod Mantuą, i tam wszczęła się druga bitwa, której wypadek jeszcze nie jest wiadomy. — W dzień bitwy pod Goito, nastąpiło także poddanie się Peschierzy. Król Karol Albert wszedł tam dnia 1-go czerwca; odśpiewano natychmiast *Te Deum*. Znalezione tam 127 dział i mnóstwo amunicji. Żywność brakło już zupełnie, tak, że już od kilku szczyry tylko służyły za pokarm. Król kazał żołdce Austriackiej rozdać 1,200 racyi chleba; mieszkańcy miasta już od kilku dni mieszkali w piwnicach dla uniknięcia bomb. Blisko połowa domów jest uszkodzona. Piemontczycy wszedłszy do miasta zajęli się przedewszystkiem gaszeniem ognia.

Туринъ, 2 czerwca.

Король опустилъ свою главную кватеръ Валеггіо и объялъ нaczelnе dowództwo całej armii; zdaje się, że znowu nastęczał nieprzyjacielowi bitwę, ale ten schronił się pod mury Mantui. Mówią, że w liczbie jeńców, zabranych pod Goito, znajduje się Xiążę Hohenlohe-Renthein. Załoga Austriacka Peschierzy wyszła 31 maja pod strażą z tej twierdzy i zaprowadzona będzie do Ankony, skąd się uda morzem do Niemiec. Rzeczona załoga obowiązana się nie mieć udziału w wojnie Włoskiej. U nas odbyło się uroczyste nabożeństwo na podziękowanie Bogu za odniesione zwycięstwo. Na tym obrzędzie znajdował się namiestnik Królewski, Xiążę Eugenisz, i obie Izby.

Neapol, 21 maja.

Spokoju już wróciła, atoli na wszystkich twarzach widać smutek i przestroch. Stan oblężenia stolicy naszej trwa ciągle; chorągiew czerwona powiewa jeszcze na twierdzy. Deputowani, Zgromadzeni w sali zwaney *Monte Oliveto*, z których 36 myślało o ogłoszeniu Rzeczypospolitej, winni tylko cecalenie swoje żandarmoni, którzy zajęli posterunek przed tym pałacem. Liczba zabitych obywateli, licząc w to kobiety i dzieci, wynosić ma 1,800 głów. Lazzaroni spuścili z tonu, otrzymawszy zawiadomienie, że rozporządzenia wojskowe równie ich, jak i inne klasy dotyczą.

— Uwzięone d. 15 osoby zostały już prawie wszystkie na wolność wypuszczone; pomiędzy poległymi znajdują się: Michał Visano (Neapolitański Ciceroachio), Santilli i Jenerał Florestan Pepe, dowódzca gwardyi narodowej. Gabryel Pepe jest uwzięony. Od tych obu dwóch odróżnić należy Jenerała Wilhelma Pepe, który dowodzi wojskiem Neapolitańskim wystanem do Lombardyi.

— Twierdzą, iż wojsko Szwajcarskie okazało największe okrucieństwo podczas zaburzeń w Neapolu; potrzebowało nawet strzelaniem okna pałacu Konsula Szwajcarskiego, gdy jeden z Lazzaronow powiedział im, że strzelano do nich z tego domu.

— Admirał francuzki Baudin zażądać miał 2 miliony fr. jako wynagrodzenie strat, poniesionych przez Francuzów w czasie tutejszej rzezi; Król kazał mu je natychmiast wypłacić.

— W skutek wypuszczonych na wolność przez Lazzaronów 1,000 więźniów galeryowych, wszystkie gościńce stały się niebezpieczne.

Король издалъ прокламацію къ народу, въ коей изъясняя свое сожалѣніе о бывшихъ 15 Мая происшествіяхъ, объявляетъ, что изданный 10 Февраля уставъ, какъ единственно соответствующій требованіямъ этой части Италіи, сохранить ояъ ненарушимо, а равно, что вскорѣ созоветъ ояъ законодательныя палаты, и при ихъ содѣйствіи введетъ мудрыя и полезныя измѣненія. Въ тотъ же день Его Величество издалъ три декрета; первымъ, возстановляетъ прежній законъ о выборахъ, вторымъ, созываетъ избирательныя коллегии къ 15 Іюня, а третьимъ палаты къ 1-му Іюля.

— Герцогъ Серракаприоля назначенъ вице-президентомъ государственнаго совѣта, а Г. Гильи министромъ юстиціи и наградъ.

— Національной гвардіи приказано отдать оружіе, т. е. полусабли, шпаги и кортики. Съ 21 Мая производится по домамъ обыскъ. Палаты созваны къ 1-му Іюля. Генераль Пене освобожденъ.

— Генераль Пене отозванъ Королемъ, вмѣстѣ съ войсками, посланными на помощь Ломбардцамъ; но мы узнали, что Болонская національная гвардія воспротивилась сему и заставила Неаполитанцевъ двинуться въ Ломбардію.

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 23 Мая.

Французскій повѣренный въ дѣлахъ, Г. Лессепъ, прибылъ сюда 20 числа, въ сопровожденіи секретари послѣдства, Г. Валуа.

— Третьяго дня, ночью, здѣсь замѣчены были необыкновенныя мѣры предосторожности. Всѣ караулы были удвоены, войска и жандамы разставлены по улицамъ и многіе балконы заняты солдатами. Дворецъ былъ запертъ. На разсвѣтѣ войска отступили, минувшая ночь отличалась такими же мѣрами предосторожности. Бригадиръ Морено де-ласъ-Пеñas бѣжалъ. Полковники Милансъ дель-Боекъ и Бануэлозъ, арестованы и отведены подъ конвоемъ въ Севиллу.

25 Мая.

Въ сегодняшней *Gaceta* напечатано въ официальной части: „Такъ какъ правительство Ея Велич. признало французскую республику, то повѣренный въ ея дѣлахъ, Г. Лессепъ, вошелъ въ официальные сношенія съ онымъ.“

— Пребывающій здѣсь англійскій полковникъ Бристоу, для поддержанія нѣкоторыхъ требованій Англичанъ у нашего правительства, вчера былъ арестованъ и отведенъ жандармами въ отдѣленіе политическаго начальника. Оставшійся здѣсь адъютантъ англійской миссіи, Г. Отвай, тотчасъ предпринялъ соответственныя официальные мѣры, дозволенныя существующими договорами, но донынѣ ояъ не получилъ никакого удовлетворенія.

— Вчера и третьяго дня арестовали здѣсь многихъ лицъ, участвовавшихъ въ событіяхъ 26 Марта и 7 Мая; въ числѣ ихъ находится также нѣсколько иностранцевъ.

Т у р ц і я.

Константинополь, 10 Мая.

По полученнымъ недавно извѣстіямъ изъ Константинополя, кромѣ сообщенныхъ уже нами перемиръ въ составъ турецкаго министерства, послѣдовали еще слѣдующія: Министръ иностранныхъ дѣлъ Али-Паша уволенъ отъ этой должности, и замѣненъ министромъ финансовъ, Рифатомъ-Пашею, мѣсто котораго заступилъ Нафизъ Паша.

Крѣль выдалъ оцезвѣ до Neapolitanczyków, w której, ubolewając nad wypadkami zaszłemi 15-go maja, oświadczając, iż ustawę nadaną dziesiątego lutego, jako jedynie odpowiednią potrzebom tej części Włoch, zachowa nienaruszenie, tudzież, że niehawem zwoła Izby prawodawcze, za których pomocą będzie usiłował wprowadzić mądre i użyteczne zmiany. Tegoż dnia wydał Król trzy dekrety: pierwszym przywraca dawniejsze prawo wyborów; drugim, zwołuje kolegia wyborcze na 15-ty czerwca, a trzecim, Izby na dzień 1-szy lipca.

— Zaszły niektóre zmiany w wyższych urzędnikach. Xiążę Serriacapiola mianowany został Wice-Prezesem Rady Stanu, a P. Gigli, Ministrem łask i sprawiedliwości.

— Gwardya narodowa zawezwana została do składania broni, a mianowicie szabel, krótkich szpad i sztyletów. Od dnia 21 maja odbywa się przegląd domów. Generał Gabriel Pepe został uwolniony.

— Generał Wilhelm Pepe odwołany został przez Króla, wraz z wojskiem wysłanym na pomoc Lombardczykom; ale dowiadujemy się, że gwardya narodowa w Bolonii oparła się temu i zmusiła Neapolitańczyków ruszyć do Lombardyi.

H I S Z P A N I A.

Мадридъ, 23 maja.

Sprawujący interessa francuzkie. P. Lesseps przybył tu d. 20, w towarzystwie Sekretarza legacyjnego, P. Valois.

— Onegdajszėj nocy uważano tu nadzwyczajne środki ostrożności. Wszystkie warty były podwojone, wojsko i żandarmerya na ulicach rozstawione i wiele balkonów przez żołnierzy zajętych. Okolice pałacu były zamknięte. Za świtem dnia cofnięto wojsko. Przeszłej nocy przedsięwzięto też same ostrożności. Brygadier Moreno de las Peñas uciekł. Półkownicy Milans del Bosch i Banuelos zostali aresztowani i pod eskortą do Sewilli odwiezieni.

Дня 25 maja.

Dzisiejsza *Gaceta* zawiera w urzędowej części: „Ponieważ rząd N. Królowej uznał Rzeczpospolitą francuzką, przeto Sprawujący jej interesa, pan Lesseps, rozpoczął urzędowe z nią stosunki.“

— Bawiący tu Półkownik angielski Bristowe, w celu popierania niektórych żądań Anglików u rządu naszego, został wczoraj aresztowany i przez żandarmów do biura Szefa politycznego odprowadzony. Pozostali tu Adjunkt poselstwa angielskiego, P. Otway, poczynił zaraz na drodze urzędowe stosowne kroki, do jakich go traktaty upoważniają, dotychczas jednak nie otrzymał żadnego skutku.

— Wczoraj i onegdaj uwięziono tu wiele osób, które miały udział w wypadkach z d. 26 marca i 7 maja; pomiędzy niemi znajdowało się także kilku cudzoziemców.

T U R C Y A.

Konstantynopol, 10 maja.

Podług otrzymanych niedawno wiadomości z Konstantynopola, oprócz wiadomych już zmian w składzie Ministerstwa Turckiego, zaszły jeszcze następujące: Minister spraw zagranicznych, Ali-Basza, uwolniony został od tego obowiązku, a na jego miejsce mianowany Minister skarbu, Rifaat-Basza; miejsce zaś tego ostatniego zajął Nifiz-Basza.